

“ନୂତନ ବରଷରେ ଅଖଣ୍ଡ ମହାଦାନୀ, ଅଖଣ୍ଡ ନିର୍ବିଘ୍ନ, ଅଖଣ୍ଡ ଯୋଗୀ ଏବଂ ସଦା ସଫଳତା ମୂଳତ ହୁଅ ।”

ଆଜି ବାପଦାଦା ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟରେ ଦୁଇଟି ସଭାକୁ ଦେଖୁଛନ୍ତି । ଗୋଟିଏ ହେଲା ସାକାର ରୂପରେ ସମ୍ପ୍ରଦାୟରେ ବସିଥିବା ପିଲାମାନଙ୍କର ସଭା, ଦ୍ୱିତୀୟରେ ଦୂରରେ ବସିଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଦିଲ୍ରେ ଅତି ନିକଟରେ ରହିଥିବା ପିଲାମାନଙ୍କର ସଭା । ତେବେ ଦୁଇଟି ସାକାର ସଭାର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଆତ୍ମା ମାନଙ୍କର ମସ୍ତକରେ ଆତ୍ମା ଦୀପ ଚମକୁଛି । ଏହା କେତେ ସୁନ୍ଦର ଚମକୁଥିବା ଦୃଶ୍ୟ ଅଟେ । ଏତେ ସବୁ ଆତ୍ମାମାନେ ଏକ ସଂକଳ୍ପ ଏବଂ ଏକରସ ସୂତ୍ରରେ ସୂତ୍ର ରହିବା ସହିତ ପରମାତ୍ମା ସନ୍ଦେହରେ ଲଭିଲୀନ୍ ହୋଇ ନିଜର ଏକାଗ୍ର ବୃଦ୍ଧି ଦ୍ୱାରା ସନ୍ଦେହରେ ମଗ୍ନ ରହିଥିବା କାରଣରୁ କେତେ ପ୍ରିୟ ଲାଗୁଛନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ଆଜି ବିଶେଷ କରି ନୂତନ ବରଷ ପାଳନ କରିବା ପାଇଁ ଏଠାରେ ପହଞ୍ଚିଯାଇଛ । ବାପଦାଦା ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତଙ୍କର ଉପତ୍ତ-ଉତ୍ସାହକୁ ଦେଖି, ଚମକୁଥିବା ଆତ୍ମା ଦୀପକୁ ଦେଖି ହର୍ଷିତ ହେଉଛନ୍ତି ।

ତେବେ ଆଜିର ଦିନଟି ସଂଗମର ଦିନ ଅଟେ । ଗୋଟିଏ ପୁରୁଣା ବରଷର ବିଦାୟର ଦିନ ଏବଂ ନୂତନ ବରଷର ଅଭିନନ୍ଦନ ହେବାକୁ ଯାଉଛି । ନୂତନ ବରଷ ଅର୍ଥାତ୍ ନୂଆ ଉପତ୍ତ-ଉତ୍ସାହ ସହିତ ସ୍ୱାଧୀନଚରଣର ଉପତ୍ତ ମଧ୍ୟ ରହିଛି ଏବଂ ନିଜକୁ ସର୍ବ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉଥିବାର ଦେଖି ଆନ୍ତରିକ ଉତ୍ସାହ ଆସିଯାଉଛି । ଦୁନିଆର ଲୋକମାନେ ମଧ୍ୟ ଏହି ଉତ୍ସବ ପାଳନ କରୁଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ତ ଗୋଟିଏ ଦିନର ଉତ୍ସବ, କିନ୍ତୁ ତୁମେ ଭାଗ୍ୟବାନ ଏବଂ ଗେହଲ୍ଲା ପିଲାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସଂଗମଯୁଗର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିନ ଉତ୍ସବ ଅଟେ କାହିଁକି ନା ଖୁସିର ଉତ୍ସାହ ତୁମ ଭିତରେ ଅଛି । ଦୁନିଆର ଲୋକମାନେ ତ ଲିଭିଯାଇଥିବା ଦୀପକୁ ଅର୍ଥାତ୍ ପୁରୁଣା ଦୀପ ଗୁଡ଼ିକୁ ନିଜ ନୂତନ ବରଷ ପାଳନ କରୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ବାପଦାଦା ଏବଂ ତୁମେ ପିଲାମାନେ ଚାରିଆଡ଼ର ଏତେ ସବୁ ଜାଗରତ ଦୀପମାନଙ୍କ ସହିତ ନୂତନ ବରଷର ଉତ୍ସବ-ପାଳନ କରିବା ପାଇଁ ଆସିଛ । ଏସବୁ ତ ଦୁନିଆର ପରଥା ପରମ୍ପରାକୁ ପାଳନ କରିବା ପାଇଁ ନିମିତ୍ତ ମାତ୍ର କରୁଛ କିନ୍ତୁ ତୁମେ ସମସ୍ତେ ଜାଗରତ ଦୀପ ହିଁ ଅଟ । ତେଣୁ ନିଜର ଚମକୁଥିବା ଦୀପ ଦେଖାଯାଉଛି ତ! ଯାହାକି ଅବିନାଶୀ ଦୀପ ଅଟେ ।

ତେବେ ଏହି ନୂତନ ବରଷରେ ସମସ୍ତେ ନିଜର ଦିଲ୍ ଭିତରେ ସ୍ୱାଧୀନତା ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କୌଣସି ନୂତନ ଯୋଜନା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଛ କି? ୧୨ ବାଦିବା ପରେ ତ ନୂତନ ବରଷ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଯିବ, ତେଣୁ ଏହି ବରଷକୁ ବିଶେଷ କରି କେଉଁ ରୂପରେ ପାଳନ କରିବ? ଯେପରି ପୁରୁଣା ବରଷ ବିଦାୟ ନେବାକୁ ଯାଉଛି ସେହିପରି ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ନିଜର ପୁରୁଣା ସଂକଳ୍ପ ଏବଂ ପୁରୁଣା ସଂସ୍କାରକୁ ବିଦାୟ ଦେବାର ସଂକଳ୍ପ କରିଛ ତ? ତେବେ ପୁରୁଣା ବରଷକୁ ବିଦାୟ ଦେବା ସହିତ ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ନିଜର ପୁରୁଣା ସଂକଳ୍ପକୁ ବିଦାୟ ଦେଇ ନୂତନ ଉପତ୍ତ-ଉତ୍ସାହ ଭରା ସଂକଳ୍ପ ଗୁଡ଼ିକୁ ବାସ୍ତବିକ ରୂପରେ କାମରେ କରି ଦେଖାଇବ ନା! ତେଣୁ ଚିନ୍ତା କର ନିଜ ଭିତରେ କେଉଁ ନବୀନତା ଆଣିବ? କେଉଁଭଳି ଭାବରେ ନୂତନ ଉପତ୍ତ-ଉତ୍ସାହର ଚରଣ ବିଚ୍ଛୁରିତ କରିବ? ଏବଂ କେଉଁ ବିଶେଷ ସଂକଳ୍ପର ପ୍ରକାଶନ ବିଚ୍ଛୁରିତ କରିବ? କିଛି ଭାବିଛ? କାହିଁକି ନା ତୁମେ ସବୁ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନେ ସାରା ବିଶ୍ୱାସ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପରିବର୍ତ୍ତନର ନିମିତ୍ତ ଆତ୍ମା ଅଟ । ବିଶ୍ୱାସ ମୂଳଦୁଆ ଅଟ, ପୁରବଦ ଅଟ ଏବଂ ପୂର୍ବ ମଧ୍ୟ ଅଟ । ତେଣୁ ଏହି ବରଷ ନିଜର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ମନୋବୃତ୍ତି ଦ୍ୱାରା କେଉଁ ପ୍ରକାଶନ ବିଚ୍ଛୁରିତ କରିବ? ଯେପରି ପ୍ରକୃତି ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ କେବେ ଗରମର, କେବେ ଥଣ୍ଡାର, କେବେ ବସନ୍ତର ପ୍ରକାଶନ ବିଚ୍ଛୁରିତ କରୁଛି ସେହିପରି ତୁମେ ପ୍ରକୃତିର ମାଲିକ ପ୍ରକୃତିର ଆତ୍ମାମାନେ କେଉଁଭଳି ପ୍ରକାଶନ ବା ଚରଣ ବିଚ୍ଛୁରିତ କରିବ, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଅଳ୍ପ ସମୟ ପାଇଁ ହେଉ ପଛକେ ସୁଖ-ଶାନ୍ତିର ଅନୁଭବ ହେବ । ସେଥିପାଇଁ ବାପଦାଦା ଏହି ସଂକେତ ଦେଉଛନ୍ତି ଯେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ସବୁ ସମ୍ପଦ ଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଛି ସେଗୁଡ଼ିକୁ ସଫଳ କର ଏବଂ ସଫଳତାସ୍ୱରୂପ ହୁଅ । ବିଶେଷ କରି ସଂଗମଯୁଗର ସମୟ ରୂପୀ ସମ୍ପଦ କେବେ ବି ଯେପରି ବ୍ୟବହାର ନ ଯାଉ । ବ୍ୟବହାରରେ ଯାଉଥିବା, ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡକୁ ମଧ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲଗାଅ । ସମୟକୁ ସଫଳ କର, ପ୍ରତ୍ୟେକ ନିଶ୍ଚିତ ସଫଳ କର, ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଂକଳ୍ପକୁ ସଫଳ କର, ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶକ୍ତିକୁ ସଫଳ କର ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶୁଣକୁ ସଫଳ କର । ଏହି ବରଷକୁ ସଫଳତା ମୂଳତ ହେବାର ବିଶେଷ ବରଷ ରୂପରେ ପାଳନ କର କାହିଁକିନା ସଫଳତା ତୁମର ଜନ୍ମ ସିଦ୍ଧ ଅଧିକାର । ସେହି ଅଧିକାରକୁ ନିଜର କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲଗାଇ ସଫଳତା ମୂଳତ ହୁଅ କାହିଁକିନା ବର୍ତ୍ତମାନର ସଫଳତା ଅନେକ ଜନ୍ମ ପରମ୍ପରା ତୁମ ସାଥୀରେ ରହିବ । ତୁମର ସମୟକୁ ସଫଳ କରିବାର ପ୍ରାରବ୍ଧ ରୂପରେ ପୁରା ଅଧିକାର ତୁମକୁ ସଫଳତା ରୂପକ ଫଳ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ । ତେଣୁ ବର୍ତ୍ତମାନର ସମୟକୁ ସଫଳ କରିବାର ପ୍ରାରବ୍ଧ ତୁମକୁ ପୁରା ଅଧିକାର ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉଛି । ନିଶ୍ଚିତ ସଫଳ କରିବା ଦ୍ୱାରା ଭବିଷ୍ୟତରେ ମଧ୍ୟ ଦେଖ ତୁମେ ସମସ୍ତେ ସାରା ସମୟ ସୁସ୍ଥ ରହୁଛ, ରୋଗ-ବେମାରୀରୁ ମୁକ୍ତ ରହୁଛ । ସେଠାରେ ତ ଡାକ୍ତର ମାନଙ୍କର ଡିପାର୍ଟମେଣ୍ଟ ହିଁ ନାହିଁ କାହିଁକି ନା ଡାକ୍ତରମାନେ ସେଠାରେ କ’ଣ ହେବେ? ରାଜା ହୋଇଯିବେ! ବିଶ୍ୱାସ ମାଲିକ ହୋଇଯିବେ । ତେବେ ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ତୁମେମାନେ ନିଜର ନିଶ୍ଚିତ ସଫଳ କରୁଛ, ତେଣୁ ସର୍ବ ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ସୁସ୍ଥ ରହିବାର ପ୍ରାରବ୍ଧ ପ୍ରାପ୍ତ

ହେଉଛି । ସେହିପରି ଜଞ୍ଜାନ ରୂପକ ସମ୍ପଦତ୍ତକୁ ସଫଳ କରିବାର ଫଳ ସ୍ଵରୂପ ସ୍ଵର୍ଗ ଦୁନିଆରେ ତୁମେମାନେ ନିଜର ରାଜ୍ୟରେ ଏତେ ରୁଦ୍ଧିମାନ ଏବଂ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହୋଇଯାଉଛ ଯାହାକି ସେଠାରେ କୌଣସି ମନତରୀଠାରୁ ରାୟ ନେବାର ଆବଶ୍ୟକତା ପଡୁ ନାହିଁ, ନିଜେ ହିଁ ରୁଦ୍ଧିମାନ ଏବଂ ଶକ୍ତିବାନ ହୋଇଯାଉଛ । ଏଠାରେ ତୁମେମାନେ ଶକ୍ତିଗୁଡ଼ିକୁ ସଫଳ କରୁଛ, ଏହାର ପ୍ରଚାରବ୍ୟ ରୂପରେ ସେଠାରେ ବିଶେଷ କରି ଧର୍ମ ସତ୍ତା ଏବଂ ରାଜ୍ୟ ସତ୍ତା, ଏହି ଦୁଇଟିଯାକ ସତ୍ତାର ଶକ୍ତି ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉଛି । ସେହିପରି ଶୁଣରୂପୀ ସମ୍ପଦତ୍ତକୁ ମଧ୍ୟ ସଫଳ କରୁଛ, ତେଣୁ ତା'ର ପ୍ରଚାରବ୍ୟ ଦେବତା ପଦର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଦିବ୍ୟଶୁଣଧାରୀ ମନୁଷ୍ୟ ଏବଂ ତା' ସହିତ ଏବେ ଶେଷ ଜନ୍ମରେ ମଧ୍ୟ ତୁମମାନଙ୍କର ଜତମୂର୍ତ୍ତିକୁ ପୂଜା କରୁଛନ୍ତି । ପୁଣି ମହିମା କ'ଣ କରୁଛନ୍ତି? ସର୍ବଗୁଣ ସମ୍ପଦନ । ତେଣୁ ଏହି ସମସ୍ତର ସଫଳତାର ପ୍ରଚାରବ୍ୟ ସ୍ଵତଃ ହିଁ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଯାଉଛି । ସେଥିପାଇଁ ଚେକ୍ କର ଯେ ସମ୍ପଦତ୍ତ ଗୁଡ଼ିକ ତ ମିଳିଯାଇଛି, ସେଥିରେ ସମ୍ପଦନ ମଧ୍ୟ ହୋଇଯାଇଛି କିନ୍ତୁ ସ୍ଵ ପ୍ରତି ହେଉ ବା ବିଶ୍ଵ ପ୍ରତି ହେଉ ତା'କୁ କେତେ ସଫଳ କରିଛି? ଯଦି ପୁରୁଣା ବରଷକୁ ବିଦାୟ ଦେଉଛ ତେବେ ପୁରୁଣା ବରଷରେ ଜମା କରିଥିବା ସମ୍ପଦତ୍ତଗୁଡ଼ିକୁ କେତେ ସଫଳ କରିଛି? କରିଛ ନା ନାହିଁ? ଏହାକୁ ଚେକ୍ କରିବା ସହିତ ଆଗାମୀ ବରଷରେ ଜମା କରିଥିବା ସମ୍ପଦତ୍ତ ଗୁଡ଼ିକୁ ବ୍ୟୟରେ ନଷ୍ଟ ନ କରି ନିର୍ଗତି ରୂପରେ ସଫଳ କରିବାକୁ ହିଁ ହେବ । ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡ ହେଉ ବା କୌଣସି ଗୋଟିଏ ସମ୍ପଦତ୍ତ ହେଉ, ଯେପରି ବ୍ୟୟରେ ନ ଯାଏ । ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ ଶୁଣାଇଛୁ ଯେ ସଂଗମଯୁଗର ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡ, ସେକେଣ୍ଡ ନୁହେଁ, ବରଷକ ସହିତ ସମାନ ଅଟେ । ତେଣୁ ଏପରି ଭାବନାହିଁ ଯେ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡ ବା ଗୋଟିଏ ମିନିଟ୍ ହିଁ ତ ଯାଇଛି, କାହିଁକି ନା ବ୍ୟୟରେ ନଷ୍ଟ କରିବାକୁ ହିଁ ଅବହେଳା ପଣିଆ କୁହାଯାଉଛି । ତେବେ ତୁମମାନଙ୍କର ଲକ୍ଷ୍ୟ ହିଁ ହେଉଛି ବ୍ରହ୍ମପାବାତ୍ମକ ସମାନ ସମ୍ପଦନ ଏବଂ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବା । ତେବେ ବ୍ରହ୍ମପାବାତ୍ତା ତ ନିଜର ସର୍ବ ସମ୍ପଦତ୍ତକୁ ଆଦି ସମସ୍ତଠାରୁ ଅନତିମ ଦିନ ପର୍ୟନ୍ତ ସଫଳ କରିଛନ୍ତି, ଯାହାର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ପ୍ରମାଣ ମଧ୍ୟ ତୁମେମାନେ ଦେଖିଲ - ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଫଳିତା ହୋଇଗଲେ । ତୁମର ପ୍ରିୟ ଦାଦୀକୁ ମଧ୍ୟ ଦେଖିଲ, ନିଜେ ମଧ୍ୟ ସଫଳ କରିଲେ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସଫଳ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରେରଣା ଦେଉଥିଲେ । ତେଣୁ ତ୍ରାପା ଅନୁସାରେ ବିଶେଷ କରି ବିଶ୍ଵ ସେବାର ଅଲୌକିକ ପାର୍ବତ ନିମନ୍ତ ହୋଇଗଲା ।

ତେଣୁ ଏହି ବରଷ, ଆସନ୍ତା କାଲିଠାରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିନ ନିଜର ଚାର୍ଟ ରଖ - ସଫଳ ଏବଂ ବ୍ୟୟ - କ'ଣ ହେଲା, କେତେ ହେଲା । ଅମୃତବେଳାରୁ ହିଁ ଦୃଢ଼ ସଂକଳ୍ପ କର ଯେ ସଫଳତା ମୋ'ର ଜନ୍ମସିଦ୍ଧ ଅଧିକାର । ସଫଳତା ମୋ'ର ଗଳାର ହାର ଅଟେ ଏବଂ ସଫଳତା ସ୍ଵରୂପ ହେବା ହିଁ ବାପ ସମାନ ହେବା । ବ୍ରହ୍ମପାବାତ୍ମକ ସହିତ ସନ୍ଦେହ ଅଛି ନା । ତେବେ ବ୍ରହ୍ମପାବାତ୍ମକର ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ସନ୍ଦେହ କାହା ସହିତ ଥିଲା? ଜାଣିଛ, କାହା ସହିତ ଥିଲା? ମୁରଲୀ ସହିତ, ଶେଷ ଦିନ ପର୍ୟନ୍ତ ମଧ୍ୟ ମୁରଲୀର ପାଠ ବନ୍ଦ କରିନାହାନ୍ତି । ତେଣୁ ସମାନ ହେବା ପାଇଁ ଏହି କଥା ଚେକ୍ କର ଯେ ବ୍ରହ୍ମପାବାତ୍ମକର ଯାହା ପ୍ରତି ସନ୍ଦେହ ଥିଲା, ତା' ପ୍ରତି ମୋ'ର ସନ୍ଦେହ ମଧ୍ୟ ସ୍ଵତଃ ଏବଂ ସହଜ ହେବା ଦରକାର - ଏହା ହିଁ ହେଉଛି ବ୍ରହ୍ମପାବାତ୍ମକ ପ୍ରତି ସନ୍ଦେହର ପ୍ରମାଣ । ତେବେ ବ୍ରହ୍ମପାବାତ୍ମକର ଆଉ କ'ଣ ବିଶେଷତା ଥିଲା? ସଦାସର୍ବଦା ସଜାଗ ରହିବା, ଅବହେଳା ପଣିଆ ନୁହେଁ, ସଜାଗ । ଶେଷ ଦିନରେ ମଧ୍ୟ କେତେ ସଜାଗ ରହି ନିଜର ସେବାର ପାର୍ବତ୍ତ ସମ୍ପଦନ କରିଥିଲେ? ଶରୀର ଦୁର୍ବଳ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ କିପରି ସଜାଗ ହୋଇ ବସିଥିଲେ, କୌଣସି ଆଧାର ନେଇ ନଥିଲେ, ସଜାଗ ହୋଇ ବସିଥିଲେ ଏବଂ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସଜାଗ କରି ବିଦାୟ ନେଲେ । ତିନୋଟି କଥାର ମନ୍ତ୍ର ଦେଇଯାଇଥିଲେ । କ'ଣ ସମସ୍ତଙ୍କର ମନେ ଅଛି ତ? ତେଣୁ ଯେତେ ଯେତେ ସଜାଗ ରହିବ, ନିଜର ପିତାଙ୍କୁ ଅନୁକରଣ କରିବ ସେହି ଅନୁସାରେ ଅବହେଳା ପଣିଆ ସମାପ୍ତ ହେବ । ତେବେ ଅବହେଳା ପଣିଆର ବିଶେଷ ଭାଷା ବାପଦାଦା ବହୁତ ଶୁଣୁଛନ୍ତି । ଜାଣିଛ ତ ସମସ୍ତେ! ଯଦି ତିନୋଟି ଯାକ ଶବ୍ଦକୁ (ନିରାକାରୀ, ନିରବିକାରୀ ଏବଂ ନିରହଂକାରୀ) ସଦାସର୍ବଦା ମନ ଭିତରେ ଅଭ୍ୟାସ କରିବା ସହିତ ଅନୁଭବ କରିଚାଲିବ ତେବେ ସହଜରେ ଏବଂ ସ୍ଵତଃ ହିଁ ସମାନ ହୋଇଯିବ । ତେଣୁ ଗୋଟିଏ କଥା ହେଲା - ସଫଳ କର ଏବଂ ସଫଳତା ମୂରତ ହୁଅ ।

ବାପଦାଦା ପିଲାମାନଙ୍କର ବରଷକର ଫଳାଫଳ ଦେଖିଛନ୍ତି । ଜାଣିଛ କ'ଣ ଦେଖିଛନ୍ତି? ମହାଦାନୀ ହୋଇଯାଇଛି କିନ୍ତୁ ଅଖଣ୍ଡ ମହାଦାନୀ, ଅଖଣ୍ଡ ଯୋଗୀ, ଅଖଣ୍ଡ ନିର୍ବିଘ୍ନ - ଏହା ଉପରେ ଆହୁରି ଅଧିକ ଗୁରୁତ୍ଵ ଦେବାକୁ ହେବ । କ'ଣ ଅଖଣ୍ଡ ହୋଇପାରିବ? ହୋଇପାରିବ? ପ୍ରଥମ ଧାଡ଼ିବାଲା କୁହ - ଅଖଣ୍ଡ ହୋଇପାରିବ? ଯଦି ହୋଇପାରିବ ତେବେ ହାତ ଉଠାଅ । କରିପାରିବ? ମଧୁବନ ନିବାସୀ ମଧ୍ୟ ହାତ ଉଠାଉଛନ୍ତି । ବାପଦାଦା ମଧୁବନ ନିବାସୀଙ୍କୁ ପ୍ରଥମେ ଦେଖୁଛନ୍ତି । ମଧୁବନ ସହିତ ସନ୍ଦେହ ଅଛି ନା । ଗାନତିବନ ହେଉ ବା ପାଣ୍ଡବଭବନ ହେଉ ବା ଯେଉଁମାନେ ବି ଦାଦୀଙ୍କର ସହଯୋଗୀ ଭୂଜା ଅଟନ୍ତି, ବାପଦାଦା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଧ୍ୟାନର ସହିତ ଦେଖୁଛନ୍ତି । ଯଦି ଅଖଣ୍ଡ ସ୍ଥିତି ହୋଇଗଲା ତେବେ ସଂକଳ୍ପ ଦ୍ଵାରା ଶକ୍ତିର ପ୍ରକମ୍ପନ ଖେଳାଇବାର ସେବାରେ ସର୍ବଦା ବ୍ୟସ୍ତ ରୁହ, ବାଣୀ ଦ୍ଵାରା ଜଞ୍ଜାନର ସେବା ଏବଂ କର୍ମ ଦ୍ଵାରା ଶୁଣଦାନ ବା ଶୁଣର ସହଯୋଗ ଦେବାର ସେବା କର ।

ଆଜିକାଲି ଚାହେଁ ଅଜଞ୍ଜାନୀ ଆତ୍ମା ହୁଅନ୍ତୁ, ଚାହେଁ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଆତ୍ମା ହୁଅନ୍ତୁ, ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଶୁଣର ଦାନ ବା ଶୁଣର ସହଯୋଗ ଦେବା ଆବଶ୍ୟକ ଅଟେ । ଯଦି ନିଜେ ସହଜରେ ଏବଂ ସାଧାରଣ ରୂପରେ ଉଦାହରଣ ମୂରତ ହୋଇ ଦେଖାଇବ ତେବେ ଆପେ ଆପେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ତୁମର ଶୁଣମୂରତ ସ୍ଥିତିର ସହଯୋଗ ମିଳିଯିବ । ଆଜିକାଲି ତ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଆତ୍ମାମାନେ ମଧ୍ୟ ସାମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅରଥାତ୍ ନମୁନା ଦେଖିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି, ଶୁଣିବାକୁ ଚାହୁଁ ନାହାନ୍ତି । ଦେଖିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ପରସ୍ପରକୁ ମଧ୍ୟ କ'ଣ କହୁଛ? କିଏ ହେଲାଣି କି? ତା' ଅର୍ଥ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ରୂପରେ ଶୁଣ ମୂରତ ସ୍ଥିତି ଦେଖିବାକୁ ଚାହୁଁଛ । ତେବେ ନିଜର କର୍ମ ଦ୍ଵାରା ବିଶେଷ କରି ଶୁଣର ସହଯୋଗ

ବା ଦାନ ଦେବାର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି । ଶୁଣିବାକୁ କେହି ବି ଚାହୁଁ ନାହାଁନ୍ତି, ଦେଖିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି । ତେଣୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହି କଥା ବିଶେଷ ଭାବରେ ଧ୍ୟାନରେ ରଖିବାକୁ ହେବ ଯେ ବାଣୀ ଦ୍ଵାରା ଜ୍ଞାନ ଶୁଣାଇବାର ସେବା ତ କରି ଆସୁଛ ଏବଂ ଆମକୁ ମଧ୍ୟ କରିବ, ଛାଡ଼ିବାର ତ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଏବେ କରମ୍ ଦ୍ଵାରା ତଥା ନିଜର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସଂକଳ୍ପ ଦ୍ଵାରା ଶୁଦ୍ଧ ତରଙ୍ଗ ବିଚ୍ଛୁରିତ କର ଏବଂ ଶକ୍ତିଶାଳୀ କିରଣ ବିଚ୍ଛୁରିତ କର । କାରଣ ଶକ୍ତିଶାଳୀ କିରଣ ହେଉ ବା ପରକମ୍ପନ ହେଉ ଦୂରରେ ରହି ମଧ୍ୟ ସବୁଆଡ଼େ ପହଞ୍ଚିପାରୁଛି । ନିଜର ଶୁଭଭାବନା, ଶୁଭକାମନା ଦ୍ଵାରା କୌଣସି ବି ଆତ୍ମାକୁ ସଂକଳ୍ପ ଶକ୍ତିର ସେବା ଆଧାରରେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ପରକମ୍ପନ ବା ସକାଶ ଅର୍ଥାତ୍ ଶକ୍ତିଶାଳୀ କିରଣ ଦେଇପାରିବ । ତେଣୁ ଏହି ବର୍ଷ ଗୋଟିଏ ହେଲା ସଂକଳ୍ପ ଦ୍ଵାରା ଶକ୍ତିଗୁଡ଼ିକର ପରକମ୍ପନ, ଶକ୍ତିଶାଳୀ କିରଣ ଦିଅ ଏବଂ କରମ୍ ଦ୍ଵାରା ବ୍ରାହ୍ମଣ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଶୁଣର ସହଯୋଗ ଦିଅ, ତଥା ଅଜ୍ଞାନୀ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଶୁଣର ଦାନ ଦିଅ ।

ତେବେ ନୂତନ ବର୍ଷରେ ଉପହାର ମଧ୍ୟ ଦେଉଛ ନା, ତେଣୁ ଏହି ବର୍ଷ ନିଜେ ଶୁଣ ମୁରତ ହୋଇ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଦିବ୍ୟଶୁଣର ଉପହାର ଦିଅ । ଦିବ୍ୟଶୁଣ ରୂପୀ ଟୋଳୀ ଖୁଆଉଛ ନା! ଯେତେବେଳେ ପରସ୍ପର ମିଶୁଛ, ସେତେବେଳେ ଟୋଳୀ ଖୁଆଉଛ ନା! ଟୋଳୀ ଖୁଆଇବା ଦ୍ଵାରା ଖୁସି ହୋଇଯାଆନ୍ତି ନା! କେହି କେହି ଜ୍ଞାନ ଛାଡ଼ି ଦେଇଥିବା ଆତ୍ମାମାନେ ମଧ୍ୟ ଟୋଳୀକୁ ମନେ ପକାଉଛନ୍ତି । ଅନ୍ୟ ସବୁ କଥା ଭୁଲିଯାଉଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଟୋଳୀ ମନେ ପଡ଼ୁଛି । ତେଣୁ ଏହି ବର୍ଷ କେଉଁ ଟୋଳୀ ଖୁଆଇବ? ଦିବ୍ୟଶୁଣର ଟୋଳୀ ଖୁଆଅ ଏବଂ ଦିବ୍ୟଶୁଣର ପିକନିକ୍ କର କାହିଁକି ନା ବାପ୍ ସମାନ ହେବାର ସମୟ ପାଖେଇ ଆସୁଥିବା କାରଣରୁ ଏବଂ ଦାଦୀତ୍ତକଠାରୁ ମିଳିଥିବା ଶିକ୍ଷା ଅନୁସାରେ ଅଚାନକ ଭାବରେ କେତେବେଳେ ବି ସମୟ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯାଇପାରେ, ସେଥିପାଇଁ ବାପ୍ ସମାନ ହେବାର ହେଉ ବା ଦାଦୀତ୍ତକର ସ୍ନେହର ପ୍ରତିଦାନ ଦେବାର ହେଉ, ସଂକଳ୍ପ ଦ୍ଵାରା ଏବଂ କରମ୍ ଦ୍ଵାରା ସହଯୋଗୀ ହେବାର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି । ଏଥିରେ କିଏ କିପରି ବି ହୋଇଥାଉ କିନ୍ତୁ ତୁମେ ଏପରି ଭାବ ନାହିଁ ଯେ ଇଏ ଯଦି ହେବ ତେବେ ମୁଁ ବି ହେବି । ଯଦି ନମ୍ବରଠାନ ହେବାକୁ ଚାହୁଁଛ ତେବେ ଏପରି କେବେ ବି ଭାବ ନାହିଁ ଯେ ଇଏ ହେଲେ ଯାଇ ମୁଁ ହେବି । ଏହାଦ୍ଵାରା ଯିଏ ପ୍ରଥମ ନମ୍ବର ହେବା କଥା ସେ ତ ହୋଇଯିବ କିନ୍ତୁ ତୁମ ନମ୍ବର ପଛକୁ ଆସିଯିବ । କ'ଣ ତୁମେ ଦ୍ଵିତୀୟ ନମ୍ବର ହେବାକୁ ଚାହୁଁଛ ନା ପ୍ରଥମ ନମ୍ବର ହେବାକୁ ଚାହୁଁଛ? ଏମିତି ତ ଯଦି କାହାକୁ କୁହାଯିବ ତୁମେ ଦ୍ଵିତୀୟ ନମ୍ବର ସ୍ଥାନ ଗ୍ରହଣ କର, ତେବେ ସେ ରାଦି ହେବ କି? ସମସ୍ତେ କହିବେ ମୋତେ ପ୍ରଥମ ନମ୍ବର ହେବାର ଅଛି । ସେଥିପାଇଁ ପ୍ରଥମ ନମ୍ବର ନିମିତ୍ତ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ତେଣୁ ତୁମେ ଅନ୍ୟକୁ କାହିଁକି ନିମିତ୍ତ କରୁଛ, ନିଜକୁ ନିମିତ୍ତ କର ନା! ବ୍ରହ୍ମାବାବା କ'ଣ କହୁଥିଲେ? ସବୁ କଥାରେ ନିଜେ ପ୍ରଥମେ ନିମିତ୍ତ ହୋଇ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ କରାଇଥିଲେ । ହେ ଅରଜୁନ ହୋଇ ପାର୍ତ୍ତ କରୁଥିଲେ । ମୋତେ ନିମିତ୍ତ ହେବାର ଅଛି । ମୋତେ ହିଁ କରିବାର ଅଛି । ମୋତେ ଦେଖି ଅନ୍ୟମାନେ କରିବେ, ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ମୁଁ କରିବି, ତାହା ନୁହେଁ । ମୋତେ ଦେଖି ଅନ୍ୟମାନେ କରିବେ । ଏହା ବ୍ରହ୍ମାବାବାଙ୍କର ପ୍ରଥମ ଧାରଣା ଥିଲା । ତେବେ ଶୁଣିଲି ତ କ'ଣ କରିବ? କେବଳ ସଫଳତା ମୁରତ ନୁହେଁ ସଫଳ ସଫଳତାମୁରତ, ଅଖଣ୍ଡ ଦାନୀ, ଯାହାଦ୍ଵାରା ମାୟାକୁ ଆସିବାକୁ ସାହସ ହେବ ନାହିଁ । ଯଦି ଅଖଣ୍ଡ ମହାଦାନୀ ହୋଇଯିବ, ନିରନ୍ତର ସେବାଧାରୀ ହୋଇ ରହିବ, ସେବାରେ ହିଁ ବ୍ୟସ୍ତ ରହିବ, ମନ-ବୁଦ୍ଧି ସେବାଧାରୀ ପାଲଟିଯିବ ତେବେ ମାୟା କେଉଁଠି ଆସିବ? ତେଣୁ ଏହି ବର୍ଷରେ କ'ଣ ହେବାର ଅଛି? ସମସ୍ତଙ୍କ ଅନ୍ତରରୁ ଗୋଟିଏ ଶବ୍ଦ ବାହାରୁ ଯାହାକୁ ବାପଦାଦା ଚାହୁଁଛନ୍ତି, ତାହା କ'ଣ? ସମସ୍ତାମୁକ୍ତ ଏବଂ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ । ସମସ୍ତାଠାରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବାର ଅଛି । ଦୃଢ଼ ନିଶ୍ଚୟ ବୁଦ୍ଧି ହୋଇ ବିଦ୍ୟମାଳାରେ ନିକଟତମ ଦାନୀ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଏହା ଠିକ୍ କଥା ନା! ହେବ ନା! କ'ଣ ମଧୁବନବାଲା ହେବ ତ? କୌଣସି ଅଭିଯୋଗ ଆସିବ ନାହିଁ ତ? କୌଣସି ପ୍ରକାରର ନୁହେଁ । ଯେଉଁମାନେ ସାହସ କରୁଛ ସେମାନେ ହାତ ଉଠାଅ । କୌଣସି ଅଭିଯୋଗ ଆସିବ ନାହିଁ ତ? ବାଃ! ଅଭିନନ୍ଦନ, ଅଭିନନ୍ଦନ, ଅଭିନନ୍ଦନ ।

ଦେଖ ନିଶ୍ଚୟର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ପ୍ରମାଣ ହେଲା ଆତ୍ମିକ ନିଶା । ଯଦି ଆତ୍ମିକ ନିଶା ନାହିଁ, ତେବେ ନିଶ୍ଚୟ ମଧ୍ୟ ନାହିଁ । ପୁରା ନିଶ୍ଚୟ ନାହିଁ, ଅଳ୍ପ ବହୁତ ଅଛି । ତେଣୁ ନିଶା ରଖିବା କିଛି ବଡ଼ କଥା ନୁହେଁ । କେତେ କଳ୍ପ ତୁମେମାନେ ବାପ ସମାନ ହୋଇଛ, ମନେ ଅଛି? ଅଗଣିତ ଥର ହୋଇସାରିଛ । ତେଣୁ ଏହି ନିଶା ରଖ ଯେ ଆମେ ହିଁ ହୋଇଥିଲୁ, ଆମେ ହିଁ ଅଟୁ ଏବଂ ଆମେ ହିଁ ବାରମ୍ବାର ହେଉଥିବୁ । ଏହିଭଳି ନିଶା ସଦାସର୍ବଦା ପ୍ରତ୍ୟେକ କରମ୍ପରେ ଦେଖାଯାଉ । ସଂକଳ୍ପରେ ନୁହେଁ, ବାଣୀରେ ନୁହେଁ କିନ୍ତୁ କରମ୍ପରେ ଦେଖାଯାଉ ଅର୍ଥାତ୍ ଚାଲିଚଳନରେ ଏବଂ ଚେହେରାରେ ଦେଖାଯାଉ । ତେବେ ହୋମ୍‌ବ୍ଲକ୍ ମିଳିଗଲା ନା! ଏବେ ଦେଖିବା ନମ୍ବରଠାନ ହେଉଛ କି କ୍ରମାନ୍ୱୟରେ ରହୁଛ! ଆରହ୍ନା!

ବାପଦାଦାଙ୍କ ପାଖରେ କାର୍ତ୍ତ ଦ୍ଵାରା, ପତ୍ନୀ ଦ୍ଵାରା, ଇମେଲ୍ ଏବଂ କମ୍ପ୍ୟୁଟର ଦ୍ଵାରା ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଶୁଭେଚ୍ଛାବାର୍ତ୍ତା ପହଞ୍ଚିଛି ଏବଂ ବାପଦାଦା ଦୂରରେ ବସିଥିବା ହୃଦୟ ସିଂହାସନ ଅଧିକାରୀ ପିଲାମାନଙ୍କୁ, ସମସ୍ତଙ୍କୁ ନାମ ସହିତ ଏବଂ ବିଶେଷତା ସହିତ ସମମୁଖରେ ପ୍ରକଟ କରି କ୍ଷାଦପ୍ତ୍ୟର ଏବଂ ଆନ୍ତରିକ ଆଶୀର୍ବାଦ ଦେଉଛନ୍ତି । ବାପଦାଦା ଏକଥା ମଧ୍ୟ ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେ ବାପଦାଦାଙ୍କ ପ୍ରତି ତ ସମସ୍ତଙ୍କର ସ୍ନେହ ରହିଛି ଏବଂ ବାପଦାଦା ସର୍ବଦା ଅମୃତବେଳାରେ ବିଶେଷ କରି ବ୍ରାହ୍ମଣ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ କ୍ଷାଦପ୍ତ୍ୟର ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଶେଷ ଭାବରେ ଦେଉଛନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ କାର୍ତ୍ତଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟ ଭଲ ଭଲ ତିଆରି କରିଛନ୍ତି, ସେଗୁଡ଼ିକୁ ତ ଏଠାରେ ଷ୍ଟେନ୍ ଉପରେ ରଖାଯାଉଛି କିନ୍ତୁ ପ୍ରଥମେ ବତନରେ ହିଁ ବାପଦାଦାଙ୍କ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚିଯାଉଛି । ଆରହ୍ନା!

ଚାରିଆଡ଼ର ଚମକୁଥିବା ଆତ୍ମା ରୂପୀ ଦୀପମାନଙ୍କୁ, ସର୍ବଦା ସଫଳ କରୁଥିବା ସଫଳତା ସ୍ଵରୂପ ପିଲାମାନଙ୍କୁ, ସର୍ବଦା ଅଖଣ୍ଡ

ମହାଦାନୀ, ଅଖଣ୍ଡ ନିର୍ବିଘ୍ନ, ଅଖଣ୍ଡ ଉଦ୍ଧାନ ଏବଂ ଯୋଗଯୁକ୍ତ, ସର୍ବଦା ଏକ ସମୟରେ ତିନୋଟି ସେବା କରୁଥିବା, ସଂକଳ୍ପର ପୂରକମୟନ ଦ୍ଵାରା, ବାସ୍ତୁମଣ୍ଡଳ ଦ୍ଵାରା, ନିଜର ବାଣୀ ଦ୍ଵାରା, ଚାଲିଚଳନ ଏବଂ ଚେହେରା ଦ୍ଵାରା ଅର୍ଥାତ୍ କରମ ଦ୍ଵାରା ତିନୋଟି ଯାକ ସେବା ଏକ ସମୟରେ ଯଦି ଏକାଠି ହେଉଥିବ ତେବେ ଯାଇ ତୁମମାନଙ୍କର ପରତାବ ଭଲ ଭଲ କହୁଥିବା ବାଲାଙ୍ଗ ଉପରେ ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ଭଲ ହେବାକୁ ଚାହୁଁଥିବା ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ଉପରେ ପଡ଼ିବ । ତେଣୁ ଏହିଭଳି ଅନୁଭବୀ ମୂରତ ଦ୍ଵାରା ଅନୁଭବ କରାଉଥିବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବାପଦାଦାଙ୍କର ନୂତନ ବର୍ଷ ପାଇଁ ପଦ୍ମାପଦମଣ୍ଡଳା ସ୍ବାଦପ୍ସାର, ଆଶୀର୍ବାଦ । ବାବାଙ୍କର ହୃଦୟ ରୂପୀ ସିଂହାସନ ସର୍ବଦା ବିଶ୍ଵର ସିଂହାସନର ଅଧିକାରୀ କରାଇଥାଏ, ସେଥିପାଇଁ ଚାରିଆଡ଼ର ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁମାନେ ବି ସମମୁଖରେ ଅଛନ୍ତି ବା ଦୂରରେ ବସିଥିଲେ ମଧ୍ୟ ହୃଦୟ ସିଂହାସନ ଉପରେ ବସିଛନ୍ତି, ସମସ୍ତଙ୍କୁ ନାମ ଏବଂ ବିଶେଷତା ସହିତ ସ୍ନେହ ସମ୍ପଦନ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଏବଂ ନମସ୍କୃତେ ।

ଆରଛା! ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ ଆସିଛନ୍ତି ସେମାନେ ଛିଡ଼ା ହୋଇଯାଅ । ହାତ ହଲାଇ । ଦେଖ ଅଧାକଲାସ ତ ପ୍ରଥମ ଥର ଆସିବାବାଲା ହିଁ ଅଛନ୍ତି । ପଛବାଲା ହାତ ହଲାଇ । ଗିରିରେ ଦେଖାଯାଉଛି । ବହୁତ ଅଛନ୍ତି । ଆରଛା ପ୍ରଥମ ଥର ଆସିବାବାଲାଙ୍କୁ ବାପଦାଦାଙ୍କର ବହୁତ ବହୁତ ଆନନ୍ଦର ଅଭିନନ୍ଦନ ମଧ୍ୟ ଏବଂ ଆନନ୍ଦର ଶୁଭେଚ୍ଛା ମଧ୍ୟ । ତେବେ ଏଠାରେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିବା ସବୁ ପିଲାଙ୍କୁ ବାପଦାଦା ଅମର ଭବର ବରଦାନ ଦେଉଛନ୍ତି ।

ବରଦାନ:- ନିନ୍ଦୁକ ଆତ୍ମାକୁ ମଧ୍ୟ ଗୁଣର ମାଳା ପିନ୍ଧାଉଥିବା ଇଷ୍ଟଦେବ, ମହାନ ଆତ୍ମା ହୁଅ ।
 ଯେପରି ଆଜିକାଲି ତୁମ ବିଶେଷ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ସ୍ଵାଗତ କରିବା ସମୟରେ ଯଦି କେହି ତୁମ ଗଳାରେ ସଞ୍ଚଳ ଫୁଲ ହାର ପିନ୍ଧାଉଛନ୍ତି ତେବେ ତୁମେମାନେ ତାକୁ ପିନ୍ଧାଇବାବାଲାର ଗଳାରେ ପିନ୍ଧାଇ ଦେଉଛ, ଅର୍ଥାତ୍ ତାଙ୍କୁ ଫେରସ୍ତ କରିଦେଉଛ, ସେହିପରି ନିନ୍ଦା କରିବାବାଲାକୁ ମଧ୍ୟ ତୁମେ ଗୁଣର ମାଳା ପିନ୍ଧାଅ, ତାହାହେଲେ ସେ ମଧ୍ୟ ଆପେ ଆପେ ତୁମକୁ ଗୁଣ ରୂପୀ ମାଳା ଫେରସ୍ତ କରିବ, କାହିଁକି ନା ନିନ୍ଦା କରିବାବାଲାଙ୍କୁ ଗୁଣର ମାଳା ପିନ୍ଧାଇବା ଅର୍ଥ ନନ୍ଦନ ନନ୍ଦନ ପାଇଁ ଭକ୍ତ କରିଦେବା । ଏହିଭଳି ଦେବା ହିଁ ଅନେକ ଥର ପାଇଁ ନେବା ହୋଇଯିବ । ଏହି ବିଶେଷତା ହିଁ ତୁମକୁ ଇଷ୍ଟଦେବ, ମହାନ ଆତ୍ମା କରିଦେବ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ନିଜର ମନୋବୃତ୍ତିକୁ ଯଦି ସର୍ବଦା ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଏବଂ ଶକ୍ତିଶାଳୀ କରିବ ତେବେ ଖରାପ କଥା ମଧ୍ୟ ଭଲ ହୋଇଯିବ ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***

ଅବସ୍ଥକ୍ତ ଈଶ୍ଵର:- ଅଗରୀରୀ ଅଥବା ବିଦେହୀ ସ୍ଥିତିର ଅଭ୍ୟାସକୁ ବଜାଅ । ଚାରିଆଡ଼ୁ କରମଧନ୍ଦାର ଯେତେ ବି ଟଣାଭିଡ଼ା ଚାଲିଥାଉ, ବୁଦ୍ଧି ସେବା କାର୍ଯ୍ୟରେ ଅତ୍ୟଧିକ ବ୍ୟସ୍ତ ଥାଉ - ଏହିଭଳି ସମୟରେ ଅଗରୀରୀ ହେବାର ଅଭ୍ୟାସ କରି ଦେଖ । ଯଥାର୍ଥ ସେବା କେବେ ବି ବନ୍ଧନରେ ବାନ୍ଧି ନ ଥାଏ, କାହିଁକି ନା ଯୋଗଯୁକ୍ତ, ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ସେବାଧାରୀ ସର୍ବଦା ସେବା କରୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଉପରାମ ରହିଥାଏ । ଏମିତି ନୁହେଁ ଯେ ସେବା ଅଧିକ ଅଛି ସେଥିପାଇଁ ଅଗରୀରୀ ହୋଇପାରିବି ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ମନେରଖ ସେବା ମୋ'ର ନୁହେଁ, ବାବା ଦେଉଛନ୍ତି, ତେବେ ଯାଇ ନିର୍ବନ୍ଧନ ରହିପାରିବ ।